

Tác Giả: Dương Thúc Tuy

Lời của con chó tôi nuôi

*Tôi tưởng rằng, ông đã quên tôi
Cơm ngày ba bữa rón cẳng rồi
Ông quên đến cả lời xưa dặn
Chó gầy thì xấu mặt người nuôi*

*Hôm nay tôi thấy ông ngồi đó
Miệng cười liên lưng miệng mỉm cười
Đàn con ông đói run lấy bấy
À, ra ông lại đói hơn tôi*

*Nhưng mà tôi hỏi thật ông rằng
Quần quật quanh năm ông làm ăn
Tính toán văn chương ông thông thạo
Mà sao ông vẫn đói nhăn răng*

*Tôi có con bạn ở bên làng
Chủ nó một cô bán cửa hàng*

Tính toán vẫn chương đều tí, mít

Mà sao cô ấy vẫn giàu sang.

Có gì mà lạ hồi chớ ơi,

Ngay thẳng ngày nay đã lỗi thời

Muốn sống phải theo phường gian nịnh

Tao đang cố học mãi chưa rồi

Không biết rồi tao học có thành

Nếu thành tao sướng tận mây xanh

Lúc đó tao mày tha hồ nhậu

Cơm ngày nghìn bữa, bụng no kên.